

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 279/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť B. D., O., Česká republika, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 10 Co 128/2006 z 26. januára 2006, uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8 Co 80/2007 z 23. apríla 2007 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 239/2007 z 18. decembra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. D. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. júna 2008 doručená sťažnosť B. D., O., Česká republika (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy uznesením Okresného súdu Nitra

(ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 10 Co 128/2006 z 26. januára 2006, uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len krajský súd“) sp. zn. 8 Co 80/2007 z 23. apríla 2007 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Cdo 239/2007 z 18. decembra 2007.

Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že najvyšší súd (v tomto prípade dovolací súd) jej 10. marca 2008 doručil uznesenie sp. zn. 4 Cdo 239/2007 z 18. decembra 2007, ktorým rozhodol o jej dovolaní proti uzneseniam okresného súdu z 26. januára 2006 a krajského súdu z 23. apríla 2007.

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Uznesenie sp. zn. 4 Cdo 239/2007 zo dňa 18. 12. 2007, ktoré som obdržala dňa 10. 3. 2008 spojený s uznesením č. k. 10 Co 128/2006 z 26. 1. 2007 Okresného súdu v Nitre, spojené s uznesením sp. zn. 8 Co 80/2007 zo dňa 23. apríla 2007, ktoré som obdržala dňa 7. 6. 2007 Krajského súdu v Nitre sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Nitre na ďalšie konanie a prejednanie.

2. Navrhovateľke sa priznáva na ochranu jej a jej rodičov právny zástupca z rád advokátov pre celé toto konanie ex offo, lebo jej sociálne pomery si nemôže zo svojho malého invalidného dôchodku hrať advokátov.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 3 a čl. 47 ods. 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy uznesením okresného súdu sp. zn. 10 Co 128/2006 z 26. januára 2006, uznesením krajského súdu sp. zn. 8 Co 80/2007 z 23. apríla 2007 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 239/2007 z 18. decembra 2007.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Z obsahu sťažnosti jednoznačne vyplýva, že uznesenie najvyššieho súdu (v tomto prípade dovolacieho súdu) bolo sťažovateľke doručené 10. marca 2008. Sťažovateľka namieta porušenie označených práv uznesením najvyššieho súdu v spojení s uzneseniami okresného súdu z 26. januára 2007 a krajského súdu z 23. apríla 2007, ktoré nadobudli právoplatnosť pred podaním dovolania najvyššiemu súdu.

Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 2. júna 2008. Z uvedeného vyplýva, že od 10. marca 2008, keď sťažovateľka dostala uznesenie dovolacieho najvyššieho súdu v spojení s uzneseniami okresného súdu a krajského súdu, do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol ako podanú oneskorene podľa čl. 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2008